

גילי פורן:

"אני בעד חוק כללי לביטוח גירושין!"

ביום עיון שנערך באוניברסיטת תל-אביב, סיפר הפרופסור יוחנן פרס כי במחקר שערך הסתבר שיש ירידה משמעותית ביותר ברמת-החיים של ילדים להורים גרו-שים. הפרופסור פרס הציע להנהיג בארץ ביטוח-גירושין.

גירושין

שאותו ישלם כל זוג מתחתן, וכך יהיה מבוטח במיקרה של גירושין.

גילי פורן, גרושה, מגדלת את בנה לבדה במשך חמש שנים. בעוד שבועיים היא תינשא מחדש. שאלתי אותה מה היא אומרת על העניין, כגרושה המגדלת ילד לבד וככלה חדשה.

זה נראה לי רעיון נכון מאוד לבטח את ילדיך בעניין זה, אבל זה לגמרי לא פשוט.

● מה לא פשוט? את עומדת להינשא בעוד שבועיים. האם היית מציעה לחתוך לעשות ביטוח כזה?

לא הייתי מציעה לו, כי כעת אני בכלל לא מעלה על דעתי שאי-פעם נתגרש.

● ואילו הוא היה מציע לך ביטוח-גירושין היום? הייתי נורא נעלבת.

● אז מה הסיתרון?

נדמה לי שלא צריך להשאיר את זה לשיקולם של זוגות צעירים ומאהבים, העומדים להינשא, ושאינם מעלים בדעתם שאי-פעם יתגרשו. חתימה על הסכם כזה, מרצון, יכולה לסלק את הרומנטיות. אבל מצד שני, אילו היה חוק של ביטוח-גירושין, כל אחד היה מקיים את החוק מבלי לחשוב איך זה נראה. כן, נראה לי שהפיתרון האידיאלי הוא שיחייבו את כולם בביטוח-גירושין. אז נוכל להיות גם מבוטחים וגם רומאנטים. (דניאלה שמי)

תמר סטמצקי:

"זה לא גן-חיות שבו מסתובבים חופשי!"

בעיתון הארץ פורסם מיכתב למערכת של הד"ר אנדרה מנשה, יו"ר האגודה הישראלית נגד ניסויים אכזריים בבעלי-חיים. הוא מדווח בו על 20-30 קופים המוחזקים בבית-החולים תל-השומר למטרות ניסויים, בכלובים שבהם אינם יכולים בכלל לזוז. למיכתב מצורפת תמונה של הקופים בכלובים המיניאטוריים. פניתי אל בית-החולים תל-השומר כדי לקבל תגובה, ודיברתי עם הד"ר תמר סטמצקי, מנהלת המעבדה הווי-רולוגית.

● ראית את המיכתב שהתפרסם בהארץ?

כן, ראיתי, אני לא יודעת על מה הוא מדבר.

● אולי תעזבי את מה שהד"ר מנשה כותב. מה את אומרת על התמונה המזעזעת הזאת?

אני לא יודעת איזו תמונה מעוותת הם נתנו שם.

● גבירתני, התמונה מונחת לפניי. רואים בה כלובים קטנטנים, ובהם קופים. אין מקום לקרף לזוז בתוך הכלוב הזה שבו הוא יושב — כך אני מבינה מהכתוב — כהודשיים ימים.

בעלי חיים

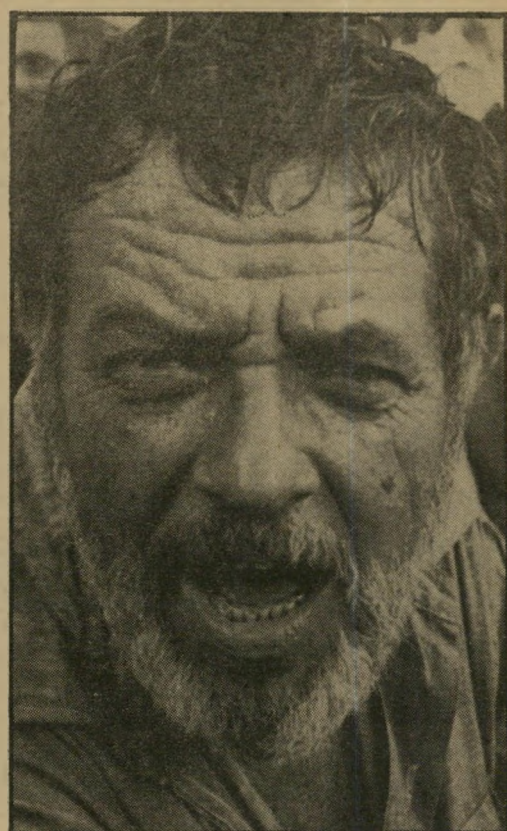
אצלנו זה לא גן-חיות שבו יש לכל בעלי-חיים יכולת להסתובב חופשי. בית-החיות שלנו עובר בתנאים הנדרשים לחיות-מעבדה. הכלובים עומדים בסטנדרט, ואנחנו לא חורגים ממנו.

● איך יכול להיות שהסטנדרט הוא, שבעלי-חיים לא יכול לזוז ממקומו?

אנחנו לא קבענו את הסטנדרטים. קנינו את הכלובים מוכנים. מלבד זאת, יש עלינו ביקורת של משרד-החקלאות, ויש טיפול וטרינרי צמוד, ואף אחד לא בא בטענות. (דניאלה שמי)

קופי ניסיונות: התעללות

דן בן-אמוץ:

"אסור לקבל כסף של משלם-המיסים!"

בעמוד השני בספריו של דן בן-אמוץ מופיע תמיד המישפט. סיפירות-ההשאלה שודדות. בעזרתך, את פרי עמלם של סופרים ומו"לים. עכשיו שונתה עובדה זו. נודע כי סופרים יקבלו תמלוגים על השאלת סיפוריהם בסיפ-ריות, וגם נודע כי נשלחו כבר המחאות לסופרים שאת סיפוריהם מרבים לקרוא.

שאלתי את דן בן-אמוץ אם הוא מרוצה עכשיו, ואם כבר קיבל את ההמחאה שלו.

כן, אני חושב שאני מרוצה שהסופר יקבל את מה שמגיע לו. אני לא קיבלתי המחאה, כי כדי לקבל את הכסף צריך למלא איזה טופס ואת הטופס יכול למלא רק מי שחבר באגודת-הסופרים. אני לא חבר באגודה, מתוך עיקרון, ולכן אצטרך עכשיו ללכת ולברר מה קורה עם הסופרים שאינם חברים באגודה, ובכל זאת

סופרים

משאילים את סיפוריהם וקוראים אותם. באותה הודמנות גם אכר כמה כסף כבר מגיע לי.

● אני מבינה שהכסף נשלח לסופרים ממישרד-החינוך-והתרבות. אולי תברר שם?

זה עוד דבר שאני רוצה לברר. מה פיתאום מישרד-החינוך? הכסף הזה צריך להגיע לסופרים מהסיפירות, ולא שוב מתקציב משלם-המיסים. אם יסתבר שזה מתקציב משלם-המיסים, אני אסרב לקחת את הכסף. זה אבסורד ששוב מעבירים כסף מכיס לכיס!

● לא סוד הוא שחלק מהסיפירות מסובסדות על-ידי הממשלה. אז מה ההבדל?

קודם כל, יש סיפירות פרטיות. אבל גם האחרות פשוט צריכות להפריש אחוז מתוך ההכנסה שלהן. אנשים שואלים ספרים, ומשלמים עבור זה. אז חלק מהכסף שהוקראים שילמו יילך לסופרים. זה הסידור הנכון.

● נניח רגע לכסף. אתה לא חושב שהסידור החדש הזה יכול גם להעליב כמה וכמה סופרים? אם אתה מגלה שיתאום שהצ'ק של הברך, סופר פלוני, הרבה יותר גדול מהצ'ק שלך, לא תסתובב מדוכרך כמה ימים?

לא. באמת לא איכפת לי כמה יקבלו האחרים. אני רוצה לקבל בדיוק מה שמגיע לי. כבר עכשיו ברור לכולם, שהכי הרבה כסף יקבלו סופרי-הילדים. (דניאלה שמי)